

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Coadă Tudor* cu inculpatul *Caracuianu Danil*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 05 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Caracuianu Danil xxxxx, născut la xxxxx, originar din mun. xxxxx, xxxxx, domiciliat în xxxxx,

Termenii de examinare:

prima instanță: 04.11.2020 - 05.02.2021;
instanța de apel: 25.03.2021-15.09.2021;
instanța de recurs: 08.02.2022 – 04.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 februarie 2021, **Caracuianu Danil** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal, și în baza acestei Legi cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, art. 79 Cod penal, a fost condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **2** ani și **6** luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de **3** ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume, în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora,

A fost dispusă încasarea sumei de **4480 lei** de la *Caracuianu Danil* în beneficiul *Statului*, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

La 09 iunie 2020 **Caracuianu Danil**, acționând împreună cu altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, din interes material, în scopul obținerii profitului bănesc, comunicând prin intermediul aplicației „Telegram”, au aflat locația, după care au intrat în posesia a 80 pachetele de polietilenă de tip zip-lock cu substanță solidă sub formă de cristale, despre care cunoșteau cu certitudine că constituie droguri.

În continuare, Caracuianu Danil și persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, au împărțit cele 80 pachetele cu substanță solidă, cu aspect de cristale, deplasându-se în sect. Rîșcani din mun. Chișinău, unde contra unei remunerații bănești, urmau să le plaseze în ascunzișuri.

La 09 iunie 2020, în jurul orei 18:30, pe str. xxxxx, *Caracuianu Danil* și persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, deoarece manifestau comportament suspect, au fost stopați de colaboratorii de poliție și conduși la sediul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, situat pe str. Miron Costin nr. 5/1, unde de la Caracuianu Danil au fost ridicate 17 pachetele de tip zip-lock în care se afla substanță solidă de culoare albă cu aspect de cristale, asemănătoare cu sarea.

În continuare, în cadrul acțiunii de urmărire penală – cercetarea la fața locului, efectuată cu participarea lui Caracuianu Danil, în mun. Chișinău, str. xxxxxdin ascunziș, a fost ridicat un pachet de tip zip-lock, învelit în lipici de culoare galbenă, în care se afla substanță solidă sub formă de cristale de culoare albă.

Conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2291 din 22.06.2020, substanța cu aspect de cristale de culoare albă, ridicată la 09.06.2020 în cadrul acțiunii de urmărire penală – cercetarea la fața locului, în mun. Chișinău, xxxxx, cu participarea lui Caracuianu Danil, reprezintă PVP, care se atribuie la substanțe stupefiante, în cantitate de 0, 446 gr.

Conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1- R-2292 din 06.07.2020, substanța solidă, cu aspect de cristale, de culoare albă, prezentată în 17 pachete de tip zip-lock, înfășurate cu bandă izolantă de culoare galbenă, ridicate la 09.06.2020 de la Caracuianu Danil, reprezintă substanță psihotropă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la substanțele stupefiante, în cantitate totală de 8, 071 gr., inclusă în lista substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004.

Astfel, acțiunile inculpatului Caracuianu Danil au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal, după indicii calificativi – ”*circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare, săvârșită de două persoane și în proporții deosebit de mari*”.

3. Sentința a fost contestată cu apelul declarat de către avocatul *Coadă Tudor* cu inculpatul *Caracuianu Danil*, prin care au solicitat casarea a acesteia în latura pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

3.1. În motivarea apelului au invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră și neechitabilă în raport cu fapta săvârșită, precum și cu persoana condamnată.

Reeducarea inculpatului Caracuian Danil este posibilă prin aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivativă de libertate, luând în considerare toate circumstanțele atenuante reținute anterior de către prima instanță, fapt ce favorizează aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul comun declarat, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Caracuianu Danil o încadrare juridică corespunzătoare, conform prevederilor art. 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal.

Referitor la pedeapsă, reieșind din instanța de apel a statuat că prima instanță, a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, consfințite în art.61 alin. (2) Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, precum și de prevederile art. 79 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta infracțională săvârșită, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare.

Solicitarea apelanților de stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, este imposibilă, întrucât infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin.(4), lit. d) Cod penal, potrivit art.16 alin.(5) Cod penal, face parte din categoria celor deosebit de grave, fapt ce exceptă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Hotărârile instanțelor de fond au fost contestate cu recurs ordinar de către avocatul *Coadă Tudor* cu inculpatul *Caracuianu Danil*, prin care fără a se invoca expres vreun temeiurile de recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor judecătorești în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1. În susținerea recursului ordinar declarat a fost menționat că:

- instanțele de fond, respingând solicitarea de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, au ignorat faptul că inculpatul Caracuianu Danil nu are antecedente penale, se căiește sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, nu se află la evidența medicului psihiatru sau a medicului narcolog, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu prezintă un pericol social pentru societate;

- corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, întrucât este un tânăr în formare, iar aflarea sa în detenție nu va favoriza dezvoltarea acestuia ca membru al societății.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, care

pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-79 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. Astfel, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că titularii acestuia nu invocă expres vreun temei pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond în conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă în esență, critică soluția instanțelor de fond dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea acestora, instanțele greșit au individualizat pedeapsa aplicată, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din considerentele ce urmează a fi expuse.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Învederând cele expuse supra, Colegiul penal menționează că nu poate fi reținută solicitarea apărării privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului Caracuianu Danil *a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de Lege, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal*, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe, este întemeiată și legală.

Astfel, potrivit prevederilor art.79 alin.(1)-(1¹) Cod penal, *ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională. Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin. (1).*

În sensul articolului de Lege citat este de înțeles, că stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a

lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel *de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei*, precum și *date privind personalitatea făptuitorului* (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanța de judecată este obligată să indice în sentință care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal.

Potrivit practicii judiciare, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

La caz, reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a menținut aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Caracuianu Danil de către prima instanță, constatând că este prezentă o *circumstanță excepțională*, și anume, *minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea, rolul inculpatului la săvârșirea infracțiunii, comportamentul acestuia în timpul și după consumarea infracțiunii, atragerea inculpatului la comiterea infracțiunii de către persoane adulte, recunoașterea infracțiunii, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și la identificarea complicilor, căința sinceră*, fapt ce a generat numirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de legea penală. Or, aceste circumstanțe au constituit deja temei de aplicare a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de Lege, și nu pot fi considerate, simultan, temei de aplicare a unei pedepse din altă categorie, după cum solicită recurenții, sau de modificare ba modului de executare.

Colegiul penal apreciază solicitarea recurenților de a-i stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal, ca fiind neîntemeiată legal, din considerentul că infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4), lit. d) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal, face parte din categoria celor deosebit de grave, iar conform dispoziției art. 90 alin. (4) Cod penal, ***se interzice condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei persoanelor ce au săvârșit infracțiuni deosebit de grave.***

Nu pot fi reținute nici argumentele apărării prin care se invocă că *examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, lipsa antecedentelor penale, căința sinceră de cele comise, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, nu se află la evidența medicului psihiatru sau a medicului narcolog, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu prezintă un pericol social pentru societate*, ar condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel au ținut cont în deplină măsură de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, inculpatul

beneficiind deja de reducerea cu o treime (1/3) a limitelor de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei de drept încălcate, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și de aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că, instanțele de fond la compartimentul individualizării pedepsei, au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76, 77, 79 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal conchide că, concluzia instanței de apel de menținere a sentinței primei instanțe, corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată, echitabilă și aplicată în limitele Legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul *Coadă Tudor* cu inculpatul *Caracuianu Danil*, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Coadă Tudor* cu inculpatul *Caracuianu Danil*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Caracuianu Danil** xxxxx,ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 iunie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie